

หัวใจไร้เหตุผล ของ...เด็ก(เทพ)

บ่องตง...

(บ่องตง = บอกตรง # ศัพท์แสลงที่ผู้ใหญ่ยากจะเข้าใจ)

มีปัญหาทุกที สีเอ่อ!!!

กับเรื่องราวที่จะนำมาใช้ร้อยเรียงตัวอักษร ให้มีเนื้อหาสาระน่ารู้เกี่ยวข้องกับ “เด็ก”
หลังจาก “อาจารย์ส้ม- พญ.โสภณรัชชวีไลยกุล” บรรณานิการ @ Rama
กระซิบบอกผมในโรงอาหาร ขณะเจอกันตอนแวะซื้อกาแฟในเช้าวันหนึ่ง
ว่าคอลัมน์บทความในเล่มนี้...

“...ขอเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเด็ก หรือวัยรุ่นก็ได้เนอะคะ...”

ผมยิ้มรับด้วยใบหน้าแบบ “เด็กๆ” ที่ดูน่ารักๆ ให้กับอาจารย์กลับไป

แต่สมองก็บอกรมณณ์ ณ ตอนนั้น

มันกับ “แก” ไปด้วยความมีนงงในข้อ “ปัญหา” ที่คิดไม่ตก

และเต็มไปด้วยอารมณ์ความยากในหัว ต่อใจทยิ่งขึ้นแบบสุดๆ จุงเบย (สุดๆ จังเลย)

ฮะ ฮะ ฮะ !! ไม่ใช่ว่า ผมเกิดมาแล้ว “แก” เลยนะครับ

เลยไม่ค่อยมีไอเดีย หรือจินตนาการอะไรที่เกี่ยวกับเด็ก

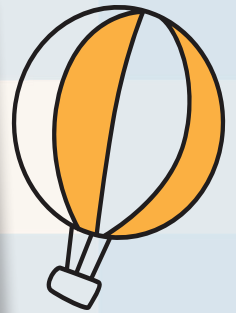
ผมยังยืนยันครับ ว่าผมยังเติบโตปกติธรรมดาแบบ

คุณ คุณนั่นแหละ

แต่เพราะการหยิบยกเรื่องราวน่ารู้ เพื่อมาสร้าง

เสริมสุขภาพให้กับเด็ก

มันมี “ความยาก” อยู่ในตัวมีใช่น้อย !?!

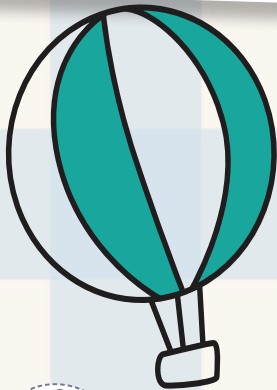
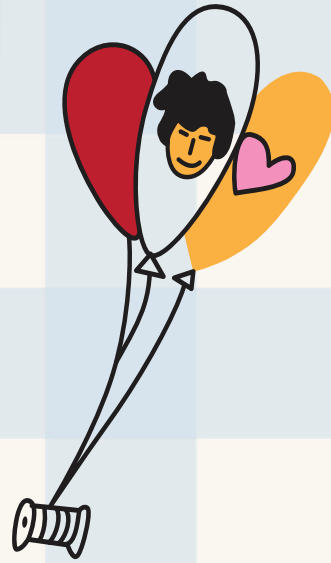

สุขใจ เมื่อได้ปล่อยวาง

ครู (ผู้รู้) ส่วนมากมักให้นำหนักไปที่ 2 เรื่อง 2 รสใหญ่ๆ
คือเรื่อง สร้างเสริมสุขภาพ “กาย” กับ “จิตใจ” เป็นสำคัญ
ซึ่งเป็น “วัตถุดิบ” สำหรับ “ปั้น” ให้เด็กเติบโตขึ้น อย่างมี “อัจฉริยภาพ” ชั้นเทพ
แถม “คิมรันโด” นักเขียนเกาหลี มีข้อเสนอไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง
ที่ชื่อ “ปั้นครั้งที่ไหนจะไหวกว่าจะเป็นผู้ใหญ่” ไว้ว่า

“...เมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้วย้อนมองกลับมา
เราจะรู้ว่าการเลี้ยงลูกไม่เหมือนกับทำงานบ้านทั่วไป
แต่เป็นงานที่ต้องการจิตวิญญาณของคนเลี้ยงดู
ที่ต้องทะนุถนอมสิ่งมีชีวิตใหม่นี้ด้วยความกระตือรือร้น
ใส่ใจกับทุกๆ เรื่อง เพื่อช่วยสนับสนุนพัฒนาการของเด็กให้เติบโต
จนกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ดิ้นเต็มขั้นออกสู่สังคม...”

แน่นอนครับ !! สำหรับเรื่องสร้างเสริมสุขภาพกายและใจ “ในเด็ก”
ผมเลยขออนุญาตส่งคืนให้กลับหมอส้ม เพราะอาจารย์เป็น “หมอลูก”
ส่วนผมขออาสาเป็นเพียงแค่ “หมอดู” (ดูเรื่องนูนนิตอ่านเรื่องนี้หน่อย)
และขอเน้นนำเวลาตกฟากของ “ข้อมูล” กับวันเดือนปีเกิดในองค์ “ความรู้” ที่มี
มา “วางลัคนา” ประกอบเข้ากับ “ฤกษ์ผานาที” ของความเป็นจริง
สำหรับนำมา “ทำนาย” ทายทักให้กับ “ผู้ปกครอง” ไกลตัวเด็ก
เพื่อใช้เป็น “ตัวช่วย” ฟังระว่างในการ “ดูแลใจ” เด็กแทน

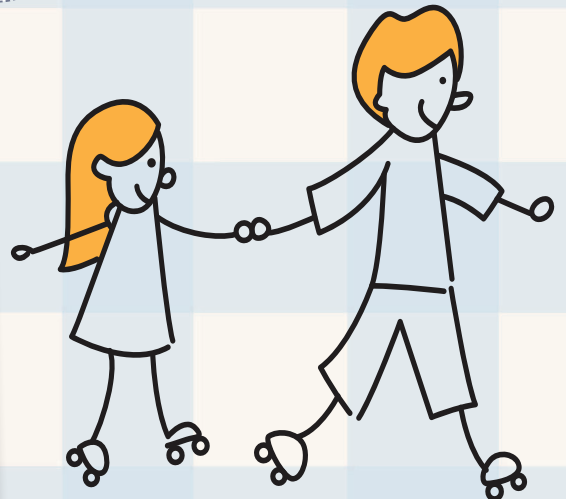

เด็กมักเผชิญปัญหาด้วยความสุข - สนุกเสมอ

จุดเริ่มแห่งความสำเร็จเด็กมักเริ่มที่จินตนาการ

แต่ปัญหาใหญ่ คือ ผมจะนำเสนอเรื่องอะไรดีล่ะ !?
ครับ ! มีบางคนว่าไว้ว่า ปัญหาทุกปัญหาย่อมมีทางออกเสมอ
หากไม่มีทางออกก็ให้กลับไปออกที่ทางเข้า

เฮ้! เมื่อทางเข้าเป็นเรื่องของเด็ก
ผมเลยรีบดึงวิญญาณเด็กสวมเข้าสู่ร่างอย่างไร
เพื่อ **“ยอมรับ”** กับข้อ **“ปัญหา”** ที่เกิดขึ้นในหัวให้กับตัวเองทันที
พร้อมดึงทฤษฎีการแก้ปัญหา ที่มีส่วนผสมระหว่าง
“ความเชื่อ” และ **“มุมมอง”** ที่ว่า...

บางทีการทวนกลับไปเป็น **“เด็ก”** บ้าง อาจเผชิญ **“ปัญหา”** ที่
แสนยุ่งเหยิง
ได้ง่ายกว่าการเป็น **“ผู้ใหญ่”** เพราะเด็กไม่มีโลกของ **“อดีต”**
และไม่มีโลกแห่ง **“อนาคต”** ให้คิด ชีวิตมีเพียงแค่ **“ปัจจุบัน”**
ที่ **“สนุกสนาน”** อย่างมี **“ความสุข”** ในแต่ละวันเท่านั้นเอง !!
มาช่วยไขข้อปัญหาทางความคิดในครั้งนี่
เชื่อมั๊ยครับ? พอดคิดแบบเด็ก **“เรื่องยาก”** ก็กลายเป็น **“เรื่อง**
ง่าย” ขึ้นมาทันที

และพอมี **“ความสนุก”** กับ **“ความสุข”** มาเป็นที่ตั้ง
“จินตนาการ” และ **“ความสำเร็จ”** มักมีเกิดให้เห็นตามมา
แบบติดๆ

ปังแว็บเกิดปั๊บ หัวโหมงเย็นปั๊บ...

ผมเลยรีบ คว้ารีบ รีบเดินตามปกติวิสัยไปในซอยโยฮิ
เพื่อมุ่งหน้าสู่ร้านขายซีดีหนังและการ์ตูนที่ห้างเซ็นจูรี่
ในที่สุดผมคว่าการ์ตูน

“กังฟู แพนด้า จอมยุทธพลิกลือคยุทธภพ ภาค 1”

สำหรับใช้เป็นข้อมูลดีๆ ในการ **“แจ้งเพื่อทราบ”** ให้กับคอลัมน์
ฉบับนี้

ผมชอบเรื่องนี้!! เพราะมีข้อคิดดีๆ ที่น่าสนใจไว้ใช้เพื่อดูแลเด็ก
โดยเฉพาะเรื่องระหว่าง **“เหตุผล”** กับเรื่องของ **“หัวใจ”**
และเรื่อง **“อัจฉริยภาพ”** ที่ต้องมองอย่าง **“เข้าใจ”** ครับ
ตามท้องเรื่อง...

“อาโป” คือพระเอกหมีแพนด้า เขามี **“ฝัน”** และ **“หัวใจ”**

รักชอบในวิชากังฟูแบบเข้าเส้น

เขาคือ **“นักเรียนมัธยม”** ในตำนาน และมี **“อัจฉริยภาพ”**
ที่ซ่อนเร้นไว้ในตัว

แต่ด้วยบุคลิกภาพตุ้ตะน่ารัก และสวนทางกับ

“เหตุผล” และ **“ความคาดหวัง”**

ของผู้เป็นบิดา ที่ต้องการให้สืบทอดตำนานร้านขายก๊วยเตี๋ยว

“หัวใจ” อาโปคู่ไร้ค่าทันที เมื่อเทียบกับ **“เหตุผล”**

ความต้องการของพ่อ

ส่วนอาจารย์ **“ชิงฟู”** ผู้รับช่วงเสาะหานักเรียนในตำนาน

สปรประมาทอาโปอย่างมากมาย

แต่ถูกสอนเตือนสติจากอาจารย์ว่า...

“...เมล็ดลูกท้อเสิบไธยังเิงๆ ก็ต้องเป็นต้นท้อ แม้เราจะพยายามกำหนดให้ลูกท้อล่องได้ กำหนดจุดที่ปลูกได้ แต่ยังเิงเมล็ดลูกท้อนั้นยอมไธเป็นต้นท้อ ไม่อาจไธเป็นต้นแอปเปิ้ล หรือให้เป็นต้นส้มได้ แต่สิ่งทีควรจะเป็นคือ เราต้องนำทางให้มันและเชื่อมั่นว่ามันเป็นท้อ...”

ทำให้ “ชีฟู” เข้าใจและหันกลับมามองใน “อัจฉริยภาพ” ที่มีอยู่ในตัวของอาโปใหม่ พร้อมกับส่งเสริมด้วยวิธีที่ตรงกับ “ศักยภาพ” ของอาโป “อย่างเข้าใจ” สุดท้ายทุกคนได้ประจักษ์ และยอมรับว่าเขาคือ “นักรบในตำนาน” อย่างแท้จริง และร้านก๋วยเตี๋ยวไม่ใช่ว่าตอบสุดท้ายของพระเอกหมีแพนด้าในเรื่องนี้ ยิ่งครับยัง !!! ยังไม่จบยังมีเคล็ดลับดีๆ ฝังอยู่ภายในเรื่องอีกนิดหนึ่ง (แต่อยากใ้ไปดูอย่างลึกซึ้งด้วยตัวเองในการ์ตูนประกอบด้วยนะครับ) เคล็ดลับนั้นคือ การทำ “คน” ให้เป็น “เทพ” มักไม่มีแบบแผน แต่สำคัญต้อง “ส่งเสริม” อย่างเข้าใจให้ตรง “ศักยภาพ” ของคนๆ นั้น ...แค่นั้นเอง

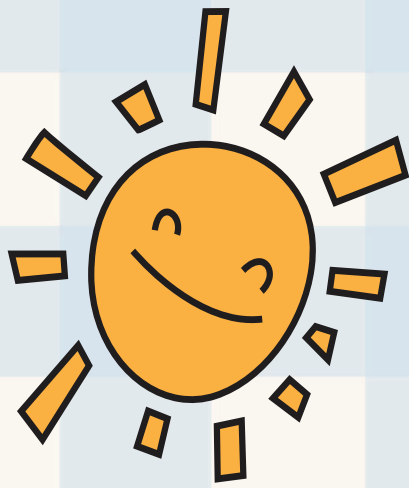
ขออานะครับ !!! “มีความสุข” และ “ความสนุก” เมื่อไหร่ “จินตนาการ” และ “ความสำเร็จ” ก็จะเกิดตามมา

การสร้างเสริมสุขภาพใจในเด็กก็เช่นกันครับ จงวาง “เหตุผล” ของความต้องการลง แล้วเปิด “หัวใจ” เพื่อนำ “ใจ” เข้ามาสวมใส่แทน แล้วคุณจะเห็นว่า ! ลูก (เด็ก) ของคุณ อาจเป็น “นักรบมังกร” คนหนึ่งในตำนานก็เป็นได้ เอาะ !!! และ “เหตุผล” ของคุณก็จะไม่ทำให้ “หัวใจ” รักชอบของเด็กตายจากไป พร้อมกับ “ความเสียใจ” จนยากที่จะแก้ตัว เหมือนอย่างที “อังศุมาลิน” ทำกับ “โกไบริ” ไงล่ะครับ (เฮ้ !...เกี่ยวกับมัยเนี่ยะ)

สุดท้าย...ผมมีอะไรจะบอกแทนเด็ก พร้อมยังครับทีจะฟัง ??? ถ้าพร้อมนี้เลยครับ !!! “...คุณมีเหตุผลของคุณ เด็กมีหัวใจของเด็ก...ก็พอ...” ผมแปลงมาจากโปสเตอร์หน้าห้างเซ็นจูรี่ครับ ^o^

ขอโทษครับ ! คุณเป็นศักยภาพในตัวผมมัย ?

เหตุผลที่ส่งผลถึงหัวใจ

- หากลูกของคุณ “โกหกบ่อย” อาจเป็นเพราะคุณ “ลงโทษเขามากเกินไป”
- หากลูกของคุณ “ขาดความมั่นใจ” ในตัวเอง อาจเป็นเพราะคุณ “ไม่เคยให้กำลังใจเขา”
- หากลูกของคุณ “ไม่ค่อยพูด” อาจเป็นเพราะคุณ “ไม่ค่อยพูดคุยกับเขา” นี้
- หากลูกของคุณชอบ “ลักขโมย” อาจเป็นเพราะคุณ “ไม่เคยสอนเขาให้รู้จักคำว่า...ให้”
- หากลูกของคุณ “ขี้ขลาด” อาจเป็นเพราะคุณ “คอยแต่ปกป้อง” แก่ต่างให้เขา
- หากลูกของคุณ “ไม่ให้เกียรติผู้อื่น” อาจเป็นเพราะคุณ “มักขึ้นเสียงกับพวกเขา”
- หากลูกของคุณ “โกรธง่าย” อยู่ตลอดเวลา อาจเป็นเพราะว่าคุณ “ไม่เคยชื่นชม” เขาเลย
- หากลูกของคุณเป็นคน “งกตระหนี่ขี้เหนียว” อาจเป็นเพราะคุณ “ไม่เคยแบ่งปันอะไรให้เขา”
- หากลูกของคุณ “อึดป่วน” ชอบรังแกคนอื่น อาจเป็นเพราะคุณ “แสดงความรุนแรงก้าวร้าวให้เขาเห็น”
- หากลูกของคุณ “อ่อนแอ” อาจเป็นเพราะคุณ “ชอบข่มขู่ให้เขาหวาดกลัว”
- หากลูกของคุณ “ขี้ฉ้อฉล” อาจเป็นเพราะคุณ “ชอบเพิกเฉยไม่ใส่ใจเขา”
- หากลูกของคุณมัก “สร้างความรำคาญใจ” ต่อคุณ อาจเป็นเพราะคุณ “ไม่เคยกอด - หอมเขา”
- หากลูกของคุณ “ไม่เชื่อฟัง” คุณ อาจเป็นเพราะคุณ “เรียกร้องมากเกินไป” จากพวกเขา
- หากลูกของคุณ “ชอบเก็บเนื้อเก็บตัว” อาจเป็นเพราะคุณ “ยุ่งแต่เรื่องของตัวเองมากเกินไป”

{ได้ออกเตอร์ภูอริก อัสฮาบี}

ขอบคุณแหล่งที่มา : เพจ Islam for kids

